

Lovforslaget (se Tillæg A.) *samt dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om statsautoriserede Vejere og Maalere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6529; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3558).

Sagen sattes til Forhandling.

Lundberg: Det foreliggende Lovforslag om statsautoriserede Vejere og Maalere giver mig ikke Anledning til nogen større Tale. Dels har den højtærede Handelsminister udførligt omtalt Lovforslaget og derunder ogsaa beskæftiget sig med de enkelte Paragrafer, dels er mit Parti i det store og hele enig med Ministeren i Lovforslaget, som det foreligger. Vi er navnlig enige i, at Ordningen for de saakaldte kongelige Vejere og Maalere i sin nuværende Form er ganske utilfredsstillende, og at der trænges til en Revision, ligeledes, at der bør indføres tidsvarende Regler for Udnævnelsen af disse Vejere og Maalere.

Det er et billigt Hensyn, at Centraladministrationen faar afgørende Indflydelse paa, hvem der ansættes i disse Statsembeder. Den nuværende Form, at det er Politimesteren, der indstiller, og at Ministeren skal tage en af de to eller tre, der indstilles, medens paa den anden Side ingen kan udnævnes, uden at Ministeren godkender ham, er en Form, som efter vor Mening er lidet hensigtsmæssig. Vi mener derfor, det er rigtigt, at det nu lægges i Ministeriets Haand at udnævne disse Statsembedsmænd, som det faktisk er, oven i Købet Embedsmænd i Stillinger, som kan siges at være privilegerede. Det foreslaas, at Ministeriet for Handel og Industri paa Ansøgning kan meddele Beskikkelse som statsautoriseret Vejer og Maaler til Personer, der opfylder de Betingelser, Loven stiller.

Vi er fremdeles enige i, at man bør regulere disse Embeders Indtægter, saaledes som Ministeren foreslaar det, og saaledes som det fremgaar af det Udkast, der er fremlagt af det nedsatte Udvalg, der, som det vil ses af Bemærkningerne, har bestaaet af Repræsentanter ikke blot for Ministeriet, men for Foreningen af kongelige Vejere og Maalere i Købstæder udenfor København,

den danske Købstadforening og Provins-handelskammeret.

Som det vil fremgaa af Lovforslaget og dets Bemærkninger, er de Afgiftssatser, som det samlede Udvalg er enig om at foreslaa, blevet fulgt af Ministeren. Der kræves efter dette en Afgift, dog ikke af Indtægter paa indtil 5000 Kr.; disse har man ment at maatte holde udenfor, men til Gengæld foreslaas der en progressiv Stigning af Afgiften paa de større Indtægter. I Overensstemmelse med Udvalgets Udkast foreslaar Ministeren, at der af en Indtægt over 5000 Kr., men under 7000 Kr. intet svares af de 5000 Kr., men 10 pCt. af Resten, af en Indtægt over 7000 Kr., men under 10 000 Kr. svares der 200 Kr. af de 7000 Kr. og 20 pCt. af Resten; af en Indtægt over 10 000 Kr., men under 15 000 Kr. svares der 800 Kr. af de 10 000 Kr. og 30 pCt. af Resten; af en Indtægt over 15 000 Kr., men under 20 000 Kr., svares der 2300 Kr. af de 15 000 Kr. og 40 pCt. af Resten; endelig svares der af en Indtægt over 20 000 Kr. 4300 Kr. af de 20 000 Kr. og 50 pCt. af Resten. Dette sidste vil for et enkelt Tilfælde Vedkommende, hvad man kan se af den i Bemærkningerne anførte Tabel, blive en Forskel paa 13 000 Kr., som altsaa skal indbetales foruden de 4300 Kr.

Af de i Forslaget nævnte 76 Byer, i hvilke der er kongelig Vejer og Maaler, viser det sig, at i de 54 har Indtægten ikke ligget over 5 000 Kr., og de er altsaa paa Forhaand, med de øjeblikkelige Indtægter, undtaget fra den Afgiftsberegning, her er Tale om. Af disse 54 ligger endda kun i de 5 Indtægten over 4 000, medens den i Resten ligger fra 3 500 og nedefter. Af de 22, hvor der i 1927—29 har været en Gennemsnitsindtægt paa over 5 000 Kr., har den i de 14 ligget mellem 10 000 og 43 000: Vejle-Haderslev, Holbæk og Svendborg 10 000 Kr., Nykøbing F. 11 000, Korsør 12 000, Nakskov og Kalundborg 13 000, Horsens 14 000, Randers 16 000, Esbjerg 19 000, Aalborg 27 000, Odense 28 000 og Aarhus 43 000. Naar der er saa stor Ulighed i Indtægten, forekommer det mig rimeligt at gaa til en Nyordning paa dette Omraade.

Jeg finder det ligeledes rimeligt, at de, der er ansat før Lovens Ikrafttræden, faar en Overgangsperiode, saaledes at de betaler $\frac{1}{10}$ af den i Loven fastsatte Afgift det første Aar, det næste Aar $\frac{2}{10}$ o. s. fr., indtil 10 Aar er gaaet og Forholdet er udlignet. Paa samme Maade hilser jeg med Glæde, at de indkomne Midler indsættes i en særlig Fond og Pengene anvendes til Gennem-